

Nhà Minh Hoàng – Người đi biểu tình trong nhà người đi biểu tình...

Trong số hàng trăm hình ảnh về các cuộc biểu tình chống Tàu, tôi hết sức xúc động trước tấm hình cháu bé ngồi trên vai bàn tay cầm biểu ngữ:

“Hoàng Sa, Trường Sa là của Việt Nam

Đi đi o Tàu chống xâm lược”

Tôi nhìn màu và phóng to tấm hình. Người mang nghĩa rất kỳ lạ là người làm bài thơ *Xuống đi*. Có khá nhiều người khen hay. Khi cái slogan đi kèm khen đã ngoài ngoai, tôi bỗng thấy họ thấy, họ thấy vô cùng. Tôi làm thơ người khen, đi người, kêu gọi mọi người xuống đi rất hung hăng, mà chính tôi, phải! Chính tôi chưa làm nào ... xuống đi.

Tôi có vin lý do này khác với một số người: nào cũng đã già yếu, nào người như họ hàng gia đình, v.v. Nhưng thực ra tôi cũng là ... một thằng hèn. Lúc còn nhỏ, gia đình tôi đã ném đòn tàn khốc trong cái cách ruồng rẫy. Tôi thấy nó sẽ bám vào tôi dai dẳng cho tới khi về già, hết nó sẽ ... chó đẻ! Nhìn trên mạng, thấy bao nhiêu các “đồng chí” chỉ biết “còn Địch còn mình” chăm sóc quần chúng biểu tình mà hãi. Rồi là:

Một đực, một ngang làm Thánh giá

Đóng danh dân tộc, đi hi sinh

(Hà Sĩ Phu)

TÔI XUỐNG ĐÓNG

Tác Giả: Hà Long

Thứ Năm, 15 Tháng 12 Năm 2011 10:05

Cù Huy Hà Vũ, con mọt thối ng đ ng công th n có công l p nên tri u đ i đ , mà cũng vào tù ch vì nói th ng nói th t, thì cái th th o dân nh tôi có s cũng là quá... ph i.

Trong tôi s hãi và x u h c đ an xen trong nhi u đêm m t ng . T i m t ngày, n i h th n dâng lên trong tôi cùng c c: tôi x u h v i chính tôi, v i nh ng bài th tôi làm... và, tôi quy t đ nh...

Xu ng đ ng ngày Chúa nh t 14.08.2011

Cùng v i tôi có bác T... m t đ ng viên c ng s n k c u, h i viên câu l c b h u trí cao c p Thăng Long, và H.P.V, m t ng i b n vong niên-m t phóng viên nhi p nh không chuyên tuy t v i.

Chúng tôi t i H G m h i mu n (kho ng h n 9h). Rào c n đ u tiên là B u đ i n B H không nh n g i xe máy, dù v n còn r t nhi u ch tr ng. Chúng tôi ph i g i t i câu l c b Thi u niên.

Ti ng hô vang c a đ m i l p ng i, t bên hè đ ng đ i di n v i trung tâm th ng m i (nhà Gô đa cũ th i Pháp) đ i kh p m t đ ng:

- Đ đ o Trung Qu c xâm l c,
- Hoàng Sa, Tr ng Sa là c a Vi t Nam ,
- Gi c đ n nhà đàn bà cũng đánh,
- Đ đ o đàn áp nh ng ng i yêu n c..v..v..

Cô, biếu ngỏ rúc rúc sáng ngời, mặt ngời cũng sáng ngời, dẫu bị u trổ i mặt ngày thu nõng đẽp.

Đoàn tuấn hành tiếp tục vòng quanh hồ. Tiếng hô vang hòa nhịp với tiếng hát “Lên Đàng”. Chúng tôi hòa nhịp vào dòng ngời i với sấm đờ o diến cựa H.P.V. Kia rồi, nghe sấm Violin Tờ Trí Hời (ông có ngoi hình giởng hời t nghe sấm Vì ta li trong cuồn Không gia đình cựa Hecto Malo). Chúng tôi áp sát bên ông, và ngay lập tức có đờ c tởm hình tuy t đẽp. Mặt phở nõ đáng rở t hiởn đờ i đờ i mũ lờ i trai trởng rởng vành, cởp kính mát to gởng, áo trởng, váy đờ đi tở i gởn chúng tôi. Đó là lu t sấm Nguyởn thở Dờng Hà vờ cựa tiởn sấm Cù Huy Hà Vũ. Tôi tở i gởn chờ đờng chào và hời thăm sấm khở e anh Vũ. Chờ cởm ởn và cho biể t tình thởn anh rở t tở t, nhởng không đờ c khở e. Tôi chúc chờ kiên trì con đờng đã chờn, mong chờ chóng đi tở i thởng lờ i.

Mặt cở già thỏp, đờu hời, tóc thái đờng bở c trởng, nét mặt hiởn hờu bở c tở i ngay cở nh tôi. Đó là “già làng” Nguyễn Ngỏ c. Tôi vui mởng khôn xiể t, liởn tiởn tở i kính cởn chào (tôi có “tở t” khó sấm là hờ thỏ y “sang” thì hay bở t quẻng làm quen !):

- Em chào bác ! Chờ c bác không nhở em, nhởng em nhở bác lờ m. Hời em mở i 15 tuở i bác có đờn trờng em (Trờng trung hỏ c Tở thỏ c Tân trào phỏ Hàng Bông Thỏ Nhuở m) giởng vờ “Nhân văn giai phỏ m”. Thỏ a bác, đờn giở em vờn còn nhỏ. Cái ông Phan Khỏi trong nhóm “phỏn đờng” ở y ngang đỏo đờ, bác nhỏ ! “Ngang” ra cở thỏ mở i chỏ t chỏ :

Làm chi cũng chỏ ng làm chi,

Dờu có làm gì cũng chỏ ng làm sao.

Làm sao, cũng chỏ ng làm sao,

Dờu có thỏ nào, cũng chỏ ng làm chi.

Cỏ Nguyễn Ngỏ c cở i khỏ khỏ. Đờ c thỏ tôi đờ c tiếp liởn hai bài thỏ tôi làm vờ cỏ Phùng Quán và cỏ Tô Hời (cỏ Phan Khỏi là cháu ngoi quan Tởng đờ c thành Hà Nỏi Hoàng Diởu). Già làng

Nguyên Ngọc rất dể tính, cậu cho phép tôi và mấy người khác cùng, cho cậu các vi sit (tôi nhớ hôm nào tình thế phức tạp thì liền mang đến hộp chuyên cũ).

Khi đoàn tôi đến Bà Kiêu, tôi lại may mắn gặp J.B Nguyễn Hữu Vinh (người đã từng ng thủ t chỉ tít phiên tòa phúc thẩm x Cù Huy Hà Vũ) đi cùng hai con: một trai, một gái. Con gái anh rất xinh, cháu học lớp 9. Tôi chỉ đứng bắt tay và nhấc lại lên gặp nhau tôi đã nắm tay anh Trần Xuân Tùng. Tôi có nói tên Thánh của mình và nguyên quán K S t. Rồi tiếc quên không lấy số điện thoại của Vinh. H.P.V có một tấm hình rất đẹp của ba bé con Vinh. Nhớ hôm nào gặp lại sẽ tiếp tục tin học.

Tôi cũng không nhớ một giáo sư Nguyễn Huệ Chi. May mà H.P.V cũng đã chụp được hình giáo sư lúc ông đi cùng tôi.

Có một chuyện thú vị xảy ra khi đoàn biên tập tình hình đang tu hành gặp khách sạn Phú Gia cũ (nay đã bị phá xây công trình khác). Một chiếc trong đoàn cài đặt biên tập ng bị ng bìa cũ mang dòng chữ “Tổ quốc Việt Nam trên hết” vào thành sau của xe cộ nh sát. Một trung úy cộ nh sát một hôm hôm đi tới gặp ra, cuốn lại để nh cộ t đi. Chiếc liền đòi lại. Viên trung úy đang lau bầu câu gì, nghe không rõ, thì một cậu ông khoảng ngoài 70 tuổi liền cộ t tiếng “Ồ chớ ! Sao lại cài một nh gì vào xe cộ nh sát thế, nh nó làm xước xe của anh ấy thì làm sao? Anh cộ nh sát đi, trả lại cho ta đi, để cho lấy rút kinh nghiệm... mà thế nào thì “Tổ quốc Việt Nam trên hết” phải không anh?” Mọi người xúm lại xung quanh hàng ng ng bu c viên trung úy phải trả lại biên tập ng cho ch...

Cộ nh sát hôm nay chủ yếu là cộ nh sát giao thông, chỉ đi lại nh cộ nh mới người phải bị o đ m trệ t, không đi được lòng đường.v.v.. Nét mặt các đường chỉ ch bi t còn Đường còn mình tuy không vui (!?) nh ng để b m tr n h n r t nh u so với các l n biên tập tình tr c, không thấy bóng dáng một cộ nh sát cộ đ ng nào.

Không gặp được Trần Kim Ti n. Xem mang đến c bi t cán bộ ph ng ng n cháu đ n o ép gia đình quá thế, nên cháu không đi được c. Hôm sau tôi có gặp Ti n t ng nh ch p Ti n đi biên tập tình và một số nh tang l của cháu.

Đoàn biên tập tình (cộ c đến 400 người) gặp tán khoảng 11.30h tại Bà Kiêu. Tôi đến gặp riêng ng s Vi ta li Việt Nam, nh ng thấy anh đi cùng một nhóm thanh niên và Người đến biên tập tình

Minh Hoàng nên không tin. Quán giày khát giày để ý đến cô nh không bán cho nhóm này. Minh Hoàng nói rõ ràng to “Không bán giày cho người yêu người khác?”. Mọi dân phòng nhìn cô tức tưởi ra mặt (khó hiểu !?). Tôi cũng đã gặp Minh Hoàng và nói với cô chuyện mặt sự “quán chúng tôi phát” đã nói bày bày vào đến nỗi thối chí a cô. Cô cười và trả lời là nó khi nào cô càng quyết tâm hơn nữa !

Minh Hoàng đã xăm lên hai vai bạn chữ **THÙ NHÀ-NƯỚC**.

Minh Hoàng-người hô khẩu hiệu không cần loa.

Buổi chiều tôi có gặp đến cho anh Tớ Trí Hải. Anh hỏi gặp tôi tại Bank phía dưới đến với ngân hàng ANZ, khoảng 7.30h chiều.

Tôi “buồn đến nỗi” với anh khoảng hai tiếng đồng hồ với Hà Nội xưa, với phiên chợ Kech Met năm 1952, có tài tử Ngọc Bô hát *Tên ngày tôi lên cai, Cô nàng cà phê* của Canh Thân. Tôi gặp anh mặt tiếp thu mới. Anh Hải có vẻ mặt, chuyện nghe tôi nói. Anh có thể cảm là tôi là “thực” mà làm hiểu thu vậy?... Tôi còn gặp anh mặt tiếp thu như chuyện anh đang kéo đàn khi bị tình và bạn in mặt bài báo mừng vì anh.

Tôi đưa anh hai bài hát *Hội nghị Diên Hồng* của Lưu Hữu Phước và *Thúc Quân* của Văn Giỏi.

Tôi hát

Thúc

quân

cho anh nghe, anh tiếp vẻ vui thích. Tôi nói nếu có dịp muốn nghe anh hát hai bài này, anh đồng ý.

Đến anh Hoàng Tiến cho biết, anh Hải chính là người đã đấu tranh đến cùng với các lãnh đạo của Tổng công ty chế biến cao su tại Sài Gòn, về chuyện tham nhũng của bạn họ và bạn họ sa thải. Có lẽ anh còn là mặt Vi ta li trong đội thanh niên, thích sống mặt cuộc đời Bô hê miêng

TÔI XUỐNG ĐÓNG

Tên: Gi#7843;: Hà Long

Th#7913; N#259;m, 15 Th#225;ng 12 N#259;m 2011 10:05

chẳng ? Hay cuộc đời đã xô đẩy anh đến thế ?

Ôi! Thật là một ngày Chúa nhốt tôi vào phòng tôi... vì **TÔI ĐÃ BỊ T HÈN !**